

ADDENDA

CALOIANU, Nicolae. Din comuna Independența – Galați. A fost ridicat de la domiciliu, împreună cu întreaga familie, în noaptea de 2 martie 1949. Au fost duși, fără să li se permită să ia altceva decât hainele de pe ei, la Galați, unde li s-a fixat domiciliu obligatoriu.

CAMENIȚĂ, Florica. Profesoară. Domiciliu obligatoriu la Pelicanu, în Bărăgan, 4 ani, începând cu 18 iunie 1951. (Împreună cu alți deportați a creat o școală primară pentru copiii familiilor condamnate la domiciliu obligatoriu în Bărăgan.)

CARP, Mircea. Căpitan de marină. Arestat. Condamnat în 1949 la 5 ani închisoare, în lotul Dan Tetorian, Emilian Marcel și Eliade Marcel (toți trei condamnați și executați în urma unui proces – înscenat – pentru înaltă trădare). Detenția la Jilava, Aiud și lagărele de muncă forțată din bălțile Dunării.

CASIRER, Nicolae. Evreu din Ardealul de Nord, închis la Auschwitz în timpul regimului horthyst. Întors de la Auschwitz a încercat să treacă frontiera pentru a scăpa și de sistemul comunist. A fost prins, arestat și condamnat la 10 ani închisoare. În 1951 se afla în detenție, la Aiud.

CASU, Gheorghe. Din Timișoara. Medic. Domiciliu obligatoriu, la Olaru, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951 până în 1955.

CĂDĂREAN, Ion. Arestat. Condamnat. În 1950 se afla în detenție, la Aiud.

CĂLĂRĂȘANU, Angela. Născută la 21 noiembrie 1921, în comuna Breznița – Mehedinți.

La 18 iunie 1951 a fost ridicată de la domiciliu împreună cu cei doi copii ai săi (de 3 ani și 6 ani) și cu soțul și dusă cu domiciliu obligatoriu la Pelicanu, în Bărăgan, unde a rămas 4 ani.

În septembrie 1951, tatăl ei, preot, a fost trimis cu domiciliu obligatoriu la Coșoveni – Dolj.

CĂLĂRĂȘANU, Ștefan (soțul Angelei Călărășanu). Născut la 17 iunie 1909. Inginer. Ridicat și dus împreună cu soția și copiii, la 18 iunie 1951, la Pelicanu, în Bărăgan, unde a rămas, cu domiciliu obligatoriu, 4 ani.

CÂNDEA, Nicolae. Notar în comuna Satulung – Brașov. Ținut sub observație ca oponent al regimului comunist. Dat afară din serviciu. Arestat. Condamnat.

CIOCÂRLIE, Paul. Avocat. Arestat în 1948. Condamnat la 10 ani închisoare (lotul Tetorian-Eliade).

CIOFU, Gheorghe. Din Pașcani. Ofițer. Arestat în 1956. Condamnat la 7 ani închisoare pentru că a afirmat că „Gaz-ul rusesc este o rablă pe lângă Jeep-ul american“.

CIUPITU, Leonida. Țăran. Din comuna Lița – Teleorman. Arestat. Condamnat. În 1958 se afla în detenție la Gherla, unde situația deținuților devenise insuportabilă datorită măsurilor represive introduse de Goiciu, comandantul penitenciarului: lipsă de aer și lumină, bătăi până la mutilare și exterminare, înfometare, izolare în lanțuri în celule „cavou“ etc. După ce s-a aflat că în urma unei greve a foamei deținutul Remus Radina reușise să aducă un procuror la fața locului, 200 de

deținuți au hotărât să intre în greva foamei pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție. Dar cineva a trădat, comunicând administrației penitenciarului Gherla intenția deținuților de a intra în grevă. Pentru a preveni greva, conducerea închisorii a luat decizia de a scoate anumiți deținuți din celulă, pentru izolare. Atunci Ciupitu Leonida a intervenit energic și a propus să nu iasă nimeni din celulă și chiar să se blocheze ușa cu paturile. La 14 iunie 1958 s-a declanșat revolta (Remus Radina a fost martorul acestui moment, el aflându-se într-o celulă învecinată), care s-a extins și în alte celule. Represaliile au început cu celula de unde a pornit revolta. S-a tras cu armele automate prin vizeta ușii. Au fost morți și răniți. S-a intrat în celula cu răzvrățiți prin forță, iar răsculații rămași în viață au fost bătuți cu sălbăticie. Apoi au fost duși la baie și

torturați. Remus Radina, torturat și el atunci, a declarat că planșeul de beton al băii era plin cu sânge. A urmat un proces judecat de Tribunalul Militar Cluj, pentru revoltă în temniță, la care 20 de deținuți, în frunte cu Ciupitu Leonida, au fost condamnați.

CRISTEA, Areta. Din București. Arestată la 7 iulie 1948. Condamnată la 2 ani închisoare (sentința nr. 754/17 iulie 1950) pentru „discuții dușmănoase la adresa regimului“ comunist. Acuzațiile au fost inventate de completul de judecată pentru a i se da o condamnare ca să se justifice astfel perioada cât a fost arestată fără a fi judecată. Eliberată la 28 iulie 1950, de la Jilava.

CUCU, Constantin. Țăran. Din Vrancea. Partizan din grupul colonelului Ioan Strâmbei. A fost împușcat la 1 noiembrie 1950 (pe munte), după o revoltă țărănească împotriva colectivizării.